

Излиза три пати седмично
за пощенски, србди
и почта.

АВОНАМЕНТА Е:
Годишно 100 лв., 1/2-годи.
60 лв., 3-месечно 35 лв.

Авоната започва на
първо 1-во число от м-с
септември — нямат предплата

ТЪРГОВСКО ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издател: П. Д. Драгулев

Цинит за обявките е:
За кв. сантиметър 11/2
дене, за година, печатана,
некролог 50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
зюмета, куркулни и прото-
коли по споразумение; ре-
кламация на търговски и
индустриални фирми 50 лв.

Всичко що се отнася до
всичко се издава: до
Търговско-индустриална
защита, Варна, бр. 8.

ПОСТРОЙКАТА НА ЕЛЕВАТОРИ И СИЛОЗИ.

Въ една аргументирана и
отлично обоснована съ статистиче-
ски данни статия във един
от миналите броеве на бургас-
кия в. "Известия", последния
обраща най-сериозното вни-
мание на читателите си върху
несправедливостта, която ис-
кат да учинят наши икономисти
да се извърши надъ града Бур-
гас и на цяла Южна Бълга-
рия от откъсване им да прина-
вят нуждата и важното иконо-
мическо и широко стопанско
значение на цялостния южен край
на Царството ни отъ постро-
яване на елеватори и силоси,
какви то принава се за крайно
необходимо да се построят във
Варна.

Тая статия произведе нуж-
ния ефект и дйствие въ ср-
дците на она обществено мн-
ние, което е, от друга страна,
и фактически засегнато от ма-
кедонското отношение към Бур-
гас и цяла Южна България отъ
страна на учените икономисти
и инженери, изучаващи
нуждите на градовете и провин-
циите с а м о с поглеждане
първо проворците на своите
кабинети, не обаче и от лични
съприкосновения съ живота, не
и от проучвания на самите
места.

За ефекта и дйствието, кое-
то произведе статията може да
се съди от стапалите въ Бур-
гас и Ямбол търговски съ-
брания, въ които търговците съ-
болки на душата си, по един
най-енергичен начин протес-
тираха срещу кабинетната уче-
на и сантиментална политика,
която разни Бочери искат да
прокарват въ стопанско-иконо-
мическия живот на страната,
политика, които мисли какво би
било нужно да бъде подиръ
ото години, а не мисли за днес
и не пуждно и какво трябва да
се направи за да се развие про-
пагандното и търговията до е-
стествения си прѣдѣл и до
максималните си височини и
величини.

Ника не е обидно на нашите
учени икономисти, ако имъ ка-
жемъ, че нашата държава не е
харосала и отишла е много на-
задъ отъ това, че въ нея и тѣ
самите никога не са работили съ
плътен и добър разум на нѣща-
та и не се са залавяли за работа съ
искреност и основно проучване
интересите, реалните интереси
на страната изобщо и тѣ на
всички отделни кѣтъ по отде-
лно. Най-много, работили са тѣ
съ сантиментално чувство, съ въ-
трѣшен убит и добро равнове-
ствие къмъ нѣкои мѣста, но съ
обективна прищѣпка на ползата и
съ вѣщо прѣдсѣщане на добро-
то и злото, което ще произ-
веде отъ това, тѣ не са рабо-
тали. За това въ нѣкои мѣста
ще видимъ, че е много дадено,
е излизало направено отъ държа-
вата, а нѣкадѣ и най-необходи-
мото не е дадено; нѣкадѣ е
всичко прѣтрупано дадено: и
железници, и пѣтища, и мосто-
ве, и болници, и каварми, и
надъ камбура камбуръ, а нѣка-
дѣ и най-обикновеното нѣщо се
е скѣпѣло да се даде; едни гра-
дове, даже и села са благоудѣ-
ствували само по доброто чув-
ство и разположение на равно-
редителите съ държавните
срѣдства и изкуствено — на
народния грѣбъ — се издигат
сами за себе си; а други, — кои-
то би трябвало да се издигат
въ общонародно добруване и бла-
гуване — даже и когато самата

природа ги е прѣдначила да
цѣвят и да растат и да ста-
нат широки равнини на кул-
турата и щастieto, се игнори-
ратъ, се онеправдаватъ, оста-
вятъ се на далеченъ планъ.

Случай съ Бургасъ е такъвъ;
случай съ Южна България,
именно, е типично такъвъ.

Варна е пристанище морско за
сѣверната част на България;
Бургасъ е също пристанище мор-
ско за южната част на България.
Единия градъ абсолютно нищо
не зависи отъ другия и другия,
сѣщо така, абсолютно за нищо
не зависи отъ първия — двата
града иматъ своите напълно не-
зависими една отъ другия рай-
они за стопанството и хин-
терландите за търговията; двата
града, съ двата хинтерланта, са
така откъснати единъ отъ дру-
ги чрѣвъ издигнатите отъ при-
родата балкански стѣни и не-
сриваеми прѣгради, че каквито
искусствени съюжения и по-
добреня и да се направятъ въ
една или другия той нито за
злото, нито за доброто не може
да повлияе на другия. Съю-
женията и подобренята ще по-
лазватъ града и хинтерланта, са-
мо за който сѣ направени.
Другия ще може само да неги-
тира и даже съвѣсно да изпа-
дне отъ само себе си.

Държавата не бива да е тѣй
несправедлива, както я съ-
бѣватъ учените икономисти по
отношение на Бургасъ; държавата
не бива да е майка за Варна, а
мащеха за Бургасъ. Моралното
начало и моралната основа на
справедливостта за дѣла жава
държавата да гледа на нужди-
те на Бургасъ и на хин-
терланта му, състоицъ отъ ця-
ла Южна България и значител-
на частъ отъ юго-западна Бълга-
рия съ София, Самоковъ, Дуп-
ница, Радомиръ и пр. съ сѣщо-
то око, както гледа на Варна и
на сѣверно-българския районъ,
които се обслужва отъ варнен-
ското пристанище. Зачитането
нуждите, правата и интересите
на Бургасъ заедно съ хинтер-
ланта му се налага още и отъ
една по-висша справедливостъ,
нежели тая, че и Бургасъ е
градъ на България, и Южна
България е частъ отъ България,
именно: освѣтъ Варна, която по
морски път свързва Сѣверна и
Сѣверозападна България съ
излизаните паварии, по-сѣдѣ-
ните дѣ части сѣ добри серви-
рани въ търговско-стопанско
отношение съ редъ дунавски
пристанища, които ги свързватъ
и отъ кѣтъ сѣверъ, сѣверо-из-
токъ, западъ и сѣверо-западъ
съ Срѣдна и Западна Европа и
по море съ всички други чув-
ствителни тържища. Видимъ,
Ломъ, Орѣхово, Сомовитѣ, Ни-
кополъ, Свищовъ и Русе, ос-
вѣтъ по-малките дунавски при-
станища, които чрѣвъ Дунава
сѣ свързани непосредствено съ
морето, играятъ важна роля въ
равно на търговията и произ-
водството, особено на зърне-
ните храни на България отъ
балканите. България отъ дѣ
балканите, които се равни на
половината отъ общата терито-
рия и отъ природата е оставе-
на само на едно пристанище —
псе пакъ бургаското; Южна и
Юго-Източна България има са-
мо този единственъ път да се
сношава съ сѣверните павари.
Бургасъ, единственото пристани-
ще за цялата тая страна нѣ-
ма нищо повече направено отъ
държавата отъ това, което е

направено и за Варна. Кой би
прѣкалъ, че държавата ще на-
прави едно справедливо дѣло,
като снабди Варна съ елеватори
и силоси, а прѣнебрегне Бур-
гасъ, нуждите на който за уве-
личение и модернизиране на
съюженията около пристани-
щето, ако не почне, сѣ нарав-
но съ нуждите на Варна и ця-
ла обединява отъ не го ра-
йонъ? Ако справедливостта се
корени въ зачитането живота,
правото и нуждите като една
самоцѣла, равноцѣнна съ собет-
ственния животъ, или, ако зачи-
тането живота, правото и нуж-
дите на всичките градове и
мѣста за държавата е равно-
силно и равноцѣнно съ зачи-
тането на своя собетвенъ жи-
вотъ, право и нужда, зачитане
на своя собетвенъ добръ рав-
носпирителъ, то държавата
не ще прави разлика между
Варна и Бургасъ, които се на-
мираатъ въ еднакви условия, сѣ
еднакъ полесни и необходими
като врати за културата и на-
прѣдѣла на България; държа-
вата не ще се вслуша, освѣтъ
въ строгитѣ повеления на ней-
ните собетвени интереси за да
не игнорира Бургасъ.

За какво ще се строятъ елена-
торите и силосите въ Варна?
Не е ли да се даде по-голямъ
тласкъ и по-свършенъ рав-
новъ на търговията и производ-
ството? Е, добръ, това е отъ
необходимостъ да се направи и
за гр. Бургасъ, единственото
пристанище на другата полови-
на на България.

Икономистите и инженерите
въ патристическия си захласъ
и подъ влиянието на сантимен-
талността изоставятъ Бургасъ
и се резервиратъ да искатъ еле-
натори и силоси за Дедеагачъ.
О, мила и сладка мечта! О, ми-
ли красавци мечтатели! Вие не-
кате нѣщо, отъ което не би се
отрѣкло всѣко българско стрѣ-
цѣ! Вие искате това, което жи-
вѣ въ душата на всѣки бълга-
ринъ! Но, драги мечтатели,
кажете ми кой денъ Дедеагачъ
ще стане нашъ — ние ще ста-
немъ драголюбивъ погледъ да
идемъ отъ градъ въ градъ, отъ
село въ село да молимъ: Бълга-
рия цяла да се вложи, но ело-
ви и елеватори въ Дедеагачъ
да построи. Кой българинъ не
знае, че отъ излизане имаме
глава не боли. Но, до като сме
дѣлани да се грижимъ за пи-
томото, безразлично и дивотия
ще е да трѣгнемъ да си блѣ-
каме главите за дивото.

Днесъ интереситѣ заповѣ-
дватъ въ Бургасъ, прѣдѣлно, да
се направятъ елеватори и сило-
си още и за това, че той градъ
трѣбва съ егиди и олеснения да
води конкурентна борба съ
"грѣцкото" пристанище Деде-
агачъ...

Alvanitino.

За търговското книговодство и смѣтководство.

Една отъ реформите, които
се налагатъ отъ новото врѣме
за търговията, индустрията, а
даже и земледѣието и по-едрото
земледѣието и скотовъдѣието, е
реформата за воденето на ки-
нгитѣ (тестеритѣ) по поукитѣ
и продажбитѣ, по смѣтките за
приходите и разходите и по
печалбитѣ и загубитѣ, изобщо
по борбата на прѣдприятията.
Ника признаемъ, че, като се
изключатъ банцитѣ, акционер-
ните дѣла, едритѣ търговски и
фабрични прѣдприятия, и като
изключимъ, тѣрѣтъ малко отъ

срѣднитѣ, всички други малки
и по-големи търговски и про-
мишлени прѣдприятия, или ни-
какъ не водеха и не водятъ
книги, или, ако водѣха и водятъ
нѣкакви книги, тѣ сѣ типич-
ните тестери останали отъ тур-
ското врѣме, водени по метода-
та на турския така нарѣченъ
ракамъ съ прости и безсистем-
ни отбѣлвания на цифри безъ
да се познава нито кредитъ, ни-
то дебитъ — въ които може да
прониква само силната паметъ
на тѣх, които ги е водили
прѣвъ цялата година и по свои-
ти своеобразни познания по
книговодството може да отгата
въ тѣхъ писаното.

По тия книги, които се раз-
личаватъ отъ работа само съ то-
ва, че всичкото рѣзки, въ тѣхъ сѣ
нахвърлени само цифри, по кои-
то стопанина на прѣдприятието,
обаче, направо не може да си
направи смѣтката за печалби и
загуби и да си опрѣдѣли точно
состоянието, освѣтъ като на
паметъ си напоми какъвъ пър-
воначаленъ капиталъ е вло-
жилъ въ прѣдприятието, като
си прочете по лѣвъ по лѣвъ па-
ритѣ намиращи се въ налично-
стѣ, като въ натура, нарече по
парче проворъ наличните си
стоки или материали и като
прѣсметне човѣкъ по човѣкъ и
дѣлжикъ по дѣлжикъ вер-
еиетѣ си — всичко това, сума
сумарамъ е неговото състояние,
отъ което като се присѣмне
капитала вложенъ първоначал-
но, остагъка е неговата печал-
ба и обратно — като недостиг-
не да покрие цифрата на капи-
тала, недоимъка е загуба.

Добръ, но, казахме вече, вси-
чко това е и може да бѣже до-
стѣпно по тия тестери да го
сметѣ и яне само стопанина
на прѣдприятието или само тѣхъ,
който е водилъ тестеритѣ, кой-
то при даденъ случай ника на
помощъ и паметъта си за нѣща,
който не се отбѣлватъ въ
тѣхъ — за друго това не е
достѣпно.

Днесъ, когато най-често
става нужда да се опрѣдѣлятъ
банкови кредити за търговски
и промишлени прѣдприятия,
отъ какъто величина и да бѣ-
датъ; когато физка има инте-
ресъ да знае доходността на
прѣдприятията и по това да
мѣри и налага данѣцитѣ на
данѣско-платитѣ за прѣдпри-
ятията имъ; когато и за закона
и за правосѣдието е нужно
книгитѣ да бѣдатъ огледамо —
вѣски, — сѣдия, експертъ или,
който други да е — който по-
гледне въ тѣхъ да разбира какво
е състоянието на прѣдпри-
тието, какъвъ кредитъ заслу-
жава то, какви данѣци законно
и правомѣрно може то да пона-
ся, какви фактически данни съ-
държатъ да спомогнатъ за раз-
рѣшаването на споровѣтъ му и
т. н., на всѣко прѣдприятие е
нужно не само да бѣдатъ въ
всичко това достѣпни, но и въ
всѣко нѣщо лице по книговод-
ството и смѣтководството ра-
бираеми; изисква се, поради това,
книгитѣ да бѣдатъ водени по
едно общоприето книговодство
и смѣтководство, което да е
познато не само на стопанитѣ
на прѣдприятията, а и на други,
вѣтъ отъ прѣдприятията, които
би били невикани въ нѣкои
случай като експерти направо
отъ книгитѣ да се произнасятъ
по дадени въпроси и спорни
факти.

Никакво съмнѣние нѣма, че
при системата на облагане по-
доходността на прѣдприятията,

взаименъ интересъ между дър-
жавата и притежателитѣ на
прѣдприятията е да се установи
търговското книговодство и
смѣтководство, като задължи-
телно въ всѣко най-едро и най-
дребно прѣдприятие. Съ това
ще се избѣгнатъ всички недо-
волства, търкания и даже спо-
рове между държавата и обла-
гаемитѣ прѣдприятия съ данѣ-
ци. Добрата идея и похвалната
инициатива на правителството
да се уреди тѣ въпросъ съ
специаленъ законъ заслужава
да се поадрани.

Но... оказва се, че ние, които
прѣживѣхме много работи, ние,
къмъ политическия животъ на
който въспире и прѣживѣтъ рав-
ни форми на управлението подъ
булото на конституционализма,
ние, които се радваме на ща-
стieto въ най-далечните далеч-
нини, задъ океанитѣ дори, да
ни наричатъ колтурно прогрес-
ирали, не сме били пригответни
за такава една реформа по мно-
го и тѣрѣтъ важни причини.
Добръ аргументираната рѣчь на
видниския народенъ прѣдставит-
елъ г. Юрданъ Ганчевъ, единъ до-
бъръ знатокъ по теория и прак-
тика на книговодството и смѣт-
ководството дѣло, произнесена въ
Народното Събрание при рази-
скването на закона за търго-
вското книговодство и счетовод-
ство, ни дава най-убѣдителни дан-
ни и доказателства за тази непри-
гответност да въспиремътъ безу-
следно, всички тѣ търговски,
промишлени и всички други
прѣдприятия такава една ре-
форма и то на бърза рѣка.

Първата причина, по която
г. Ганчевъ мисли, че е прибръ-
вана задължителността на ре-
формата е, че десетките хиля-
ди прѣдприятия, които закона
ще задължи да водятъ книги по
модернитѣ книговодства и смѣт-
ководства, не могатъ и до дъл-
го врѣме не може да си
памѣрятъ хора пригответни за
тая работа — десетѣтъ тър-
говски училища, които той по-
именова, отъ съществуването
си са дали подобни дѣлѣри хо-
ра едва 1/8 отъ нужния брой
да се ангажиратъ съ такава ра-
бота. 7/8 отъ общия брой трѣб-
ва да се чака още съ десетки
години да се попълва.

Има една поговорка: "когато
си оставишъ брада, трѣбва да
си приготишъ и гребенъ." Нѣ-
ма ли нѣкаква сродство тая по-
говорка на мажоретъ съ това:
"като издавашъ законъ трѣбва
да се приготишъ и какъ да го
изпълнишъ." Г-нъ Ганчевъ пи-
та г. министра отъ какъкъ ще
вземе 80 хиляди книговодители
и счетоводители, когато отъ на-
шитѣ и отъ чуждестраннитѣ тър-
говски училища, при най-надути
изчисления, не могатъ да се
памѣрятъ повече отъ 20—25
хиляди такива подготвени лица?
Книговодства и смѣтководство
е една специална работа,
която както забѣлжава г. Ган-
чевъ, не може да се възложи
на гимназисти, педагози, се-
минаристи, земледѣлци и пр. Тя
изисква своитѣ специалисти,
своитѣ майстори.

Другъ въпросъ, който се по-
ставя отъ г. Ганчевъ като на-
столенъ прѣдъ закона да е ста-
налъ законъ, той е: развѣрнѣтъ
заплатитѣ на книговодителитѣ
и смѣтководителитѣ, поносими
ли са въ перичи прѣдприятия,
които закона задължава да иматъ
такива служаци, ако сами не
сѣ въ състояние да си водятъ
книгитѣ? 10—12 хиляди левъ
колкото е дѣлжентъ минимумъ

да плати всеки един търговец или промишленник с 50 или 60 хиляди лева капитал, поносими ли са за едно такова, а може до 100 хиляди лева предприятие?

Третия въпрос, който е от особено важно и едновременно значение за всяко предприятие и на който г. Ганчев посвещава всичката сила на своята убедителна дума и енергично въстава не е срещу несправедливостта, а срещу несправедливостта на закона, е въпроса за доверието, което ще тръбва да царува в душата и ума на стопанина на предприятието към наемния свой книговодител и смятководител, не само в неговите способности, но и в готовността му да му извършва работата без умислени олушения, без воли и неволи грешки и недостатъци, честно и с приетост. Ако капитала е душата на предприятието, книговодителът и смятководителят са правомогат да се нарекат пулсът и пулсометър за капитала и регулатори на предприятието. Добрият воден книговодител показва правилното функциониране на предприятието; правилното водене на смятките показва сградата ли или не страда предприятието и сочи нуждата от лекуване. Както в сърцето на живото същество без риск на смърт не могат да се допускат отклонения от правилното биене, така и в книговодствата и смятководствата не могат да се допускат никакви изкривявания на вървежа на работата — всичко и там тръбва да се върши точно по ударител на сърцето или на часовника, който всякога ще бъде ценен и погрешен, ако показва една минута назад или една минута напред.

Кому поверява книгите си стопанина на предприятието той не може да не знае, особено, какни са качествата и способностите на лицето, което ще води книгите за стопанина на предприятието, сж първото въща, които той тръбва да знае, първо, обаче, не по-малко важно е и доверието, което тръбва да храни към това лице, на което поверява май-деликатната работа на предприятието си. Не само младежката неопитност и неопитната още възраст, а и особените обстоятелства и условия на политикообществения живот, при които живеем.

Много добри и съпризнати собственици на книговодители и смятководители лица могат да се окажат неудобни заради техния политико-обществени извървения, заради техния противоположни схващания и отнасяния към интересите на предприятието. Психологията на хората от днешния обществане е еднаква. Г-н Ганчев навеща един примитив, който е твърде характерен и е напълно вярно: не еднакъ, не и десет пъти може човек да се е убедил, че в атмосфера на която ни окръжава, при обстоятелствата, които праживяваме — по надхване и наощрение от хора да — у нас служещи, на които да се довери един стопанин на предприятие и да им повери секретите на предприятието си не се намират дори 10 на сто. Възможно ли е при една такава атмосфера на зловолията да се налага с викон наемната работница, въ които не е възможно да се пита не безусловно, а и най-малкото доверие? Закона е категоричен и абсолютен: предприятията са капитал до 50 хиляди лева най-малко, или както казва г. Ганчев, с 6000 швейцарски франка, се категоризират към предприятията, които тръбва да

водят търговски книги предприятия от тази специален закон. Въз тои нищожен континент от подготвени хора на така специална работа, като се нахвърлят 80 хиляди предприятия да търсят книговодители и смятководители, възможно ли е за всяко предприятие да си намери служител с такъв недвигателен морал и честност подходи на доверие на работодателя? И още: възможно ли е да се намерят служители с една запазена по-малка от тях, която би отпела 1/4 от капитала на предприятието?

Страхуваме се да не се повтори съвсем закон опова, което стана при произволните облагани с данъци — да не се предприемат закривания на фирми и предприятия, защото не могат да плащат заплати на книговодителите и счетоводителите си.

Върб.

Недвигит в стопанското ни производство

На 15 април т. г. Синдиката на Сливенските текстилсти е отпратил изложение № 67 до г. Министра на финансите с копие до г. г. министър — председател, министър на търговията и министър на вътр. работи, относно положението, което праживява текстилната индустрия. Изложението е написано с въща и обективна прямота; фактите са изложени с съвършена последователност и точност; аргументацията и логиката са поразителни и съкрушителни за действителността на въщата — ще има ли кой да чуе, кой да разбере, кой ух да даде на тия горчиви праживявания на индустрията? Ще има ли кой да каже на комунистите: долу ръцете! Вашите нечисти ръц не бива да убиват България! Изложението тръбва многожди да се прочете от всеки, който миле за стопанска България. То е израз на тежко чувствувани болки от много страни увърдени индустриалци. Въ това изложение, което ние последователно ще има да цитираме в твения колонна на вестника си на части и въ съкращения, Сливенския Текстилен Синдикат формулира следните конкретни искания:

1. Да се приемат от Дирекцията за С. Г. О. П. изработените от фабриките по нейна заповед за обществени платове.
2. Допущане пълния свободен износ на вълнените нужди платове.
3. Премахване на износното мито върху вълнените платове.
4. Премахване отстъпването на иностранната валута въ полза на Б. П. Банка от стойността на внасяните платове.
5. Увеличение на работното време.
6. Постановяване на ред и законност въ обществото данъчно облагане, въобще въ управлението на общините.

Това образцово изложение е резултат от конференцията, която се устрои между сливенските, габровските и др. текстилни промишленници въ Габрово въ поминалия мйсеж. Очаква се подобно изложение да послъдда и от габровските текстилсти и други фабрики, на които неопосредното положение е достигнало до отчаяние.

W.

Въшкини съобщения.

Памучната реколта въ Съед. Щати за 1920 год. възлиза на 13,565,754 бали. Към края на декември тя е била оценена на 12,987,000 бали. Така пръвежданата реколтата за 1920 год. тя се смята за по-малко производствена от 1914 година.

Цъната на цинка въ Германия, Рейнското цинково дружество е увеличило цъната на цинка на листове с 10 марки. Цъната степен се продава 963 марки; II-та 966 марки и III-та 969 м

Прихода на Суезския канал е бил на 11 април т. г. 120,000 франка, срещу 390,000 фр. на 12 сжжи; въ 1920 г. на сжщитъ дати е бил: 550,000 фр. срещу 24,000 франка. Общитъ приходъ възлиза от 1/1 до 12/IV 921 год. на 43,470,000, срещу 41,960,000 за сжщитъ дати въ 1920 г. Тия приходи сж към постояннен растеж.

Пръз последната седмица на април въ Лондонъ е внесен каучук около 1462 тона, от които 1,037 тона сж вече продадени. Пръз цълата 1920 г. въ складовъ е имало 65,290 тона срещу 26,972 тона за първата година.

Въ Ню-Йорк на 2 април т. г. сж пристигнали 5,700,000 долара златни, идящи от Лондонъ, а на 15 април — 4,700,000 долара златни от Германия и 500,000 от Франция.

КУРСЪ ВЪ ВАРНА

Паричен и Стоковъ.

Свободен Пазаръ.

23 април 1921 год.

Герм. марка	131—
Австр. крона	1750
Холанд. флорини	2670
Чехки корони	119—
Ромжлски lei	141—
Сръбски динари	230—
Англ. лири	333—
Долари чекъ	8250
Френски fr.	725—
Италиански лири	430—
Лири турски	63—
Драхми	495—
Наполеонъ ефективъ	1500
Швейцарски франка	7150
Канадски долари	7150
Левъ сребро	

ХРОНИКА.

Изборъ за представители на данкоплатците въ Варна станал на 24 април т. г. по всичките опрѣдѣлен и разгласени отъ общината една сждъ общъ на 23 сжжи участъци на града. За тоя изборъ има да се кажат много печални думи за душната отъ комунистите боржуазия, защото последната намѣри за по-добър да си яде връбнишки шаранъ, отъ колкото масово да се стече да тури избраници, които да защитаватъ правото и интереситъ и при опрѣдѣлянето данъцитъ и. Наистина, комунистите бѣха блокирали участъцитъ и масово бѣха ги прѣпънали съ избиратели, които не плащатъ никакви дана, но за „върностъ“ и „другарство“ бѣха дошли да гласуватъ. Обаче и сждъ това боржуазията не реагира по никакъ начинъ срещу неправдата, главно, че избора се прѣдостави, съ съдѣйствие отъ общината, на избиратели, които иматъ право да избиратъ. Дружеството на търговцитъ и то не направи нищо да прѣдпази търговцитъ отъ пакоститъ, които комунистически избраници могатъ да имъ направятъ.

Починалъ е въ Габрово на 97 годишна възраст, тамошния гражданинъ и дългогодишенъ промишленникъ и търговецъ сж лаитанъ Иванъ П. Червеновъ. Изказваме съболезнованията си на опечалените.

Очаква се с/с „Игритъ“ отъ Кюстенджа да донесе петия транспортъ отъ наливна гавъ за резервоаритъ на Братя Нобелъ въ Варна.

Въ Българъ пръзъ юни т. г. ще се събере конференцията на Дунавскитъ държави за обекж-

дане въпроси по дунавското плаване.

Софийскитъ в. „Ново Врѣме“ е сжсъл за особена доблестъ да се нахвърля най-ругателно и съ западане противъ търговцитъ — манифактуристи въ София, защото тия последнитъ, праживявайки тежкитъ дни на бушуващата криза и губейки много пари отъ капиталитъ си, сж ввели мѣрки да се прѣпазятъ отъ катастрофа. На „Н Вр.“ би било по-угодно да види на сержия цълата софийска цина и въ крахъ цълото търговско съсловие, нежели западането на търговското благосъстояние и стопанската сила и читавост на страната. И това отъ дребнитъ ипнатъ, не защото е сжсълъ нѣкой „Н Вр.“ иска естиния, но за сжтка на българскитъ търговци — последнитъ съ сжсно алато да купуватъ въ странство стоки и на загуби да ги продаватъ тукъ съ обезценени банкноти. Умъ и логика!

Поканено е българското правителство да участвува на Риболовния конгресъ, който ще състои въ гр. Санта н деръ (Испания).

ПАПИРОСИ

Ароматични, приятни на пушене и съ красива външност, ЕДИНСТВЕННИ И НЕНАДМИНАТИ въ цъла България по доброкачественост, произвежда

Тютюневата Фабрика „МОМИЧЕ“ на М. К. АВГЕРИНИДИ — Варна.

Г. Г. ПУШАЧИ! ТЪРСЕТЕ НА ВСЪКАДЪ ПАПИРОСИТЕ И ТЮТЮНИТЕ отъ реномираната фабрика Авгериниди.

Произвежда и папирози по 20 кжса. 5—12

ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ!
Въ новата питейна фабрика „ЗАРОКОСТА“

ЯНИ Г. ЦУКАТО

ВЪ ВАРНА

Почитаемата му многобройна клиентела, сжщо и клиентелата на бившата Фабрика за питейна

на г. ЯНИ ЗАРОКОСТА

винаги ще намѣри всѣкакви най-доброкачествени спиртни питейна — лимони, коняци, мастини, динирови най-фини; вермутъ, амеръ, ромъ по качество прѣвзходящи всѣка фабрикация; вина стари и нови първокачествени; оцетъ и др. по цъви най-изосни.

За бързото и акуратно изпълнение на поръчките се гарантира

3—10

Английска Манифактуренъ Складъ

Търговската фирма съ прѣжди и всички видове манифактурни памучни и вълнени стоки

ИОСИФЪ АНГЕЛОВЪ,

основана въ Манчестеръ, пръзъ 1880 год. и не прѣкъсната обслужвала българското тържище съ прѣжди и манифактура, основа въ **ВАРНА** клонъ за сжщитъ артикули подъ фирмата:

„И. АНГЕЛОВЪ“

Манчестеръ — Варна

Складъ и магазинъ, ул. „Девци“ № 4.

Телеграфически адресъ: **Ангеловъ.**

8—10